

[Hans Hansen.]

at tilføje. Kun vil jeg fastholde, at den Betegnelse, jeg satte paa det ærede Medlems første Udtalelser, ogsaa gælder de sidste.

Hedelund: Ved Næringslovens tredie Behandling var der et Medlem af dette høje Ting, der stemte imod. Jeg havde den Dag den Ære at fungere som Sekretær og erindrer tydeligt og klart, at det ærede Medlem, der stemte imod, var det ærede Medlem Hr. Hans Hansen.

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte mig, om jeg regnede Eksportkrediten som en af denne Regerings Opfindelser. Der har ingen Anledning været til at spørge derom. Jeg har ikke gjort noget Forsøg paa at tilegne mig den. I min Omtale af de nye Markeder og Muligheden for en forøget Afsætning af danske Produkter sagde jeg, at jeg maatte gaa ud fra, at man fra Industriens Side mente at have opnaaet større Chancer, idet man i indeværende Vinter havde anmodet om at faa Eksportkrediten forøget med et Beløb af 10 Mill. Kr. Denne Kendsgerning var det eneste, jeg nævnte derom.

Hvad angaar det Beløb, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gentagne Gange har talt om — nemlig det Beløb, der er stillet til Raadighed til Koncentrationer, formoder jeg —, eller skal jeg sige, at jeg har ikke hørt noget om, at der er brugt mere, end da vi sidst talte derom, og jeg formoder altsaa, at det ikke er Tilfældet, men det kan dog ikke være specielt Regeringens Skam. Der er ingen Tvivl om, at der er adskillige Virksomheder, som med Fordel kunde gaa til en Koncentration, hvis Virkning vilde blive, at Driften blev billigere, og at der som Følge heraf forhaabentlig ogsaa kom forøget Produktion. Naar man ikke har villet ty til denne Hjelpeforanstaltning, er det muligt, det hænger sammen med Tiderne; der kan ogsaa være andre Aarsager, men nogen som helst Tvivl hos mig eller hos Regeringen om, at det er den rigtige Vej, kan der ikke siges at være, selv om Pengene endnu ikke er brugt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebrejdede mig et Angreb paa Arbejdsgiverforeningen. Det er mig ubekendt, at jeg har omtalt denne Forening under nogen af de Taler, jeg har holdt her i Dag. Jeg ved derfor ikke, hvad det ærede Medlem siger til.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal følte sig meget optaget af, at jeg havde nævnt hans Forslag under Krigen om Dyr-

tidshjælp til Befolkningen. Jeg har i og for sig ikke gjort den Bemærkning for derigennem at bedømme, om Forslaget var godt eller ondt, det er ganske uden Interesse i dette Øjeblik. Jeg nævnte det blot som et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem tidligere i en vis Situation ikke havde været saa betænkelig ved at tilbyde en Understøttelsespolitik, som han nu viser sig at være overfor Arbejderne. Men da det ærede Medlem nu har fundet det nødvendigt at omtale det nærmere, skal jeg ogsaa gerne sige til Vejledning for det ærede Medlem, at selv om det ikke findes i Pjeceform, som jeg formodede, findes der dog en Del af det. Foruden at holde Foredrag blev det ærede Medlem ogsaa opfordret til at indsende det til Indenrigsministeriet, og der foreligger en Skitse af Planen i en Skrivelse til Indenrigsministeriet af 7. August 1915. Forslaget gik i Henhold til denne Skrivelse ud paa, at der skulde ydes et ekstra Dyrtidstillæg til Familieforsørgere, der ikke driver selvstændig Virksomhed eller har fast Ansættelse, og Hjælpen skulde fastsættes i Forhold til Indtægten og Børnetallet; den skulde ydes gennem Kommunernes Dyrtidskontorer, der oprettedes til dette Formaal, valgt af Kommuneraadene. En Trediedel af Pengene skulde betaales af Kommunerne, der skulde skaffe dem ved en ekstraordinær Dyrtidsligning paa Formue og Indkomst, og to Trediedele betales af Staten. Der var Regler om, hvorledes dette Beløb skulde tilvejebringes, bl. a. ved en Skat paa Krigsfortjeneste. Det er i meget stor Korthed Indholdet af det ærede Medlems Skrivelse af 7. August 1915 til Indenrigsministeriet.

Der foreligger altsaa tilstrækkelige Vidnesbyrd om, hvad det drejede sig om. Det var en meget storstilet Understøttelsespolitik, der tog Sigte paa, at alle de, der ikke havde fast Ansættelse eller drev selvstændig Virksomhed, altsaa hele Arbejderklassen i By og paa Land praktisk talt, skulde have Andel i denne Dyrtidsuddeling. Jeg siger det aldeles ikke for at forringe det ærede Medlems udmærkede Hensigter, de har sikkert været særdeles velmenende, samtidig med at det ærede Medlem mente at kunne skaffe Landbruget den Topnotering, som det med Maksimalpriserne var umuligt at faa, altsaa den ædle Hensigt at give Understøttelse til dem, der kom til at bløde for Landbrugets høje Priser.

Det ærede Medlem talte igen en Del om Arbejdsforhold og Arbejdslønninger o.s.v. Det eneste, jeg vil fæste mig ved, og som jeg synes er overraskende, er, at det ærede Medlem ganske aabenlyst tilraadede, at